

Sygn. akt VIII U 39/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w Gdańsku

sprawy I. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania I. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 listopada 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonej I. F. prawa do świadczenia przedemerytalnego, na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), bowiem ubezpieczona nie przepracowała co najmniej 6 miesięcy w ostatnim zakładzie pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona I. F. domagała się przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Podniosła, iż w okresie od 2 kwietnia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku pracowała w spółce cywilnej Centrum (...) i M. W. z siedzibą w G., która 30 czerwca 2012 roku została zlikwidowana. W dniu 1 lipca 2012 roku założona została jednoosobowa działalność gospodarcza Fundacja (...). Pracownicy z poprzedniego zakładu pracy zostali zatrudnieni w Fundacji (...) prowadzonej przez W. M.. Ubezpieczona podała, iż od 16 czerwca 2012 roku przebywała na kolejnych zwolnieniach lekarskich z powodu przewlekłej choroby, nie mogła więc podjąć zatrudnienia wraz z innymi pracownikami. W takim stanie rzeczy umówiła się z pracodawcą, że zawiera z nim ustną umowę o pracę z dniem 1 lipca 2012 roku, a umowę o pracę podpisze w dniu podjęcia pracy, tj. 17 listopada 2012 roku, co też uczyniła. Ubezpieczona wskazała, iż zawarła pisemną umowę o pracę od 17 listopada 2012 roku do 8 kwietnia 2013 roku, rozwiązaną za wypowiedzeniem z przyczyn ekonomicznych pracodawcy. Domagała się zaliczenia do 6-miesięcznego okresu pracy u ostatniego pracodawcy okresu poprzedzającego to zatrudnienie, tj. od 2 kwietnia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy powtórzył, iż stosunek pracy ubezpieczonej nawiązany z datą 17 listopada 2012 roku, który został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia w dacie 8 kwietnia 2013 roku, nie trwał przez wymagany przepisem art. 2 ust. 1 pkt 2 tej ustawy okres 6 miesięcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 2 kwietnia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku ubezpieczona I. F., ur. (...), była zatrudniona w (...) s.c. W. M., M. W., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pomocy opiekunki (dowód: świadectwo pracy – k. 21 akt ubezpieczeniowych, umowa o pracę w aktach osobowych w kopercie – k. 23).

Przedmiotem działalności spółki cywilnej były zajęcia przedszkolne (dowód: zeznania świadka W. M. – 00:12:02 – 00:19:08 płyta CD w kopercie – k. 38).

W okresie od 1 lipca 2012 roku do 16 listopada 2012 roku ubezpieczona pobierała zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia (dowód: karta zasiłkowa – k. 32 akt ubezpieczeniowych, zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach z ubezpieczenia społecznego – k. 34 akt ubezpieczeniowych).

Matka W. M. na przełomie czerwca i lipca 2013 roku powołała Fundację (...). W lipcu 2013 roku W. M. uzgodnił z ubezpieczoną, iż zatrudni ją w fundacji, gdy „skończy chorować”. Umowę o pracę z fundacją ubezpieczona podpisała w dniu 17 listopada 2013 roku. Do 17 listopada 2013 roku W. M. nie zgłosił I. F. do ubezpieczeń społecznych i nie wykazywał jej w składanych do ZUS deklaracjach (dowód: zeznania świadka W. M. – 00:12:02 – 00:19:08 płyta CD w kopercie – k. 38, umowa o pracę w aktach osobowych w kopercie – k. 23).

W okresie od 17 listopada 2012 roku do 8 kwietnia 2013 roku ubezpieczona była zatrudniona w Fundacji (...), w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony, na stanowisku opiekuna dzieci.

Stosunek pracy ubezpieczonej ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem pracodawcy, tj. na mocy przepisu art. 30 § 1 pkt 2 k.p. (dowód: świadectwo pracy – k. 35 - 36 akt ubezpieczeniowych, oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem – k. 38 akt ubezpieczeniowych).

Od dnia 17 kwietnia 2013 roku ubezpieczona jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w W.. W okresie od 25 kwietnia 2013 roku do 30 września 2013 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych (dowód: zaświadczenie – k. 42 akt ubezpieczeniowych).

W dniu 28 października 2013 roku ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Udowodniła 31 lat, 5 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku organ rentowy odmówił jej prawa do świadczenia przedemerytalnego, na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), bowiem nie przepracowała ona co najmniej 6 miesięcy w ostatnim zakładzie pracy (niesporne).

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, w tym akta ubezpieczeniowe, akta osobowe ubezpieczonej, których wiarygodność nie była kwestionowana w trakcie postępowania przez żadną ze stron, zatem również Sąd uznał je za miarodajne dla dokonania ustaleń. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. M. jako zgodnym z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Nie dał natomiast wiary zeznaniom świadka A. F., który zeznał, iż ubezpieczona pozostawała w ciągłości zatrudnienia, tj. przeszła bezpośrednio od pracodawcy (...) s.c. W. M., M. W. do pracodawcy Fundacja (...). Zeznania tego świadka Sąd uznał za gołosłowne, bowiem nie znalazły one odzwierciedlenia w zebranym materiale dowodowym. Nie dał również wiary Sąd zeznaniom ubezpieczonej przesłuchanej w charakterze strony. Zeznania ubezpieczonej są sprzeczne z dokumentacją zebraną w sprawie, którą Sąd uznał za wiarygodną.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej I. F. należało oddalić.

Przesłanki nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego reguluje przepis art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych; złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. (art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych)

Okolicznościami bezspornymi są okoliczności, iż ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych, nadal była zarejestrowana jako bezrobotna, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Bezspornym jest również, iż ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Nadto, ubezpieczona legitymuje się stażem ubezpieczeniowym w wymiarze ponad 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Spornym pozostawało ustalenie, czy ubezpieczona u ostatniego pracodawcy była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy.

Postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczona nie spełnia jednego z warunków przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem jej ostatni stosunek pracy, jak ustalił organ rentowy, trwał 4 miesiące i 22 dni. Ze świadectwa pracy, wystawionego przez prezesa Fundacji (...), wynika, iż ubezpieczona była zatrudniona w fundacji w okresie od 17 listopada 2012 roku do 8 kwietnia 2013 roku. Ubezpieczona w toku postępowania nie zdołała wykazać, iż jej zatrudnienie w fundacji trwało od 1 lipca 2012 roku. Jak zostało ustalone, w okresie po ustaniu zatrudnienia w (...) s.c. W. M., M. W., tj. od 1 lipca 2012 roku do rozpoczęcia zatrudniania w Fundacji (...), tj. do 17 listopada 2012 roku, ubezpieczona pobierała zasiłek chorobowy.

Nie ulega wątpliwości, iż w tym okresie ubezpieczona nie pozostawała w zatrudnieniu. Jak wynika z wiarygodnych zeznań świadka W. M., Fundacja (...) nie zgłosiła ubezpieczonej przed 17 listopada 2012 roku do ubezpieczeń społecznych i nie wykazywała jej w składanych do ZUS deklaracjach. Co prawda w lipcu 2013 roku W. M. uzgodnił z ubezpieczoną, iż zatrudni ją w fundacji, gdy „skończy chorować”, jednakże umowę o pracę z fundacją ubezpieczona podpisała w dniu 17 listopada 2013 roku.

Niewątpliwie ubezpieczona u ostatniego pracodawcy była zatrudniona przez okres krótszy niż 6 miesięcy.

Zatem wskazać należy, iż ubezpieczona nie spełnia wszystkich przesłanek, od których łącznego zaistnienia przepis art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252) uzależnia przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Decyzja organu rentowego jest zasadna i zgodna z prawem

Mając wskazane okoliczności na względzie, Sąd, na mocy przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych w zw. z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

SSA w SO w Gdańsku H. Z.